

have at indvende imod, at dette høje Ting tager Lovforslaget op til en grundig Behandling, som jeg antager vil ske i et Udvalg. Der er i Lovforslaget Punkter, der efter min Mening betyder en Forbedring i Forhold til den nugældende Lov, saaledes navnlig Forenklingen vedrørende Lærlingenes Antagelse i København. Jeg vil imidlertid ikke lægge Skjul paa, at det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, vil faa en meget vanskelig Opgave. Naar Anskuelserne er saa delte, som Tilfældet viste sig at være under Behandlingen i Folketinget, vil det blive svært at faa et Forslag vedtaget, som i nogen Grad kan tilfredsstillende de forskellige Parter, der er interesserede i Lærlingesagen. For mig er det indlysende, at en Lærlingelov, der vedtages trods afgjort Modstand fra den ene eller anden Part af dem, der er interesserede i Spørgsmaalet, vil blive en daarlig Lov, alene af den Grund, at det kommer saa meget an paa, om der er et gensidigt Tillidsforhold og et Forhold af Tilfredshed mellem de Parter, der i Fremtiden skal arbejde med Loven. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller i høj Grad maa være forberedt paa Resignation paa en Række Punkter, hvis han vil naa frem til at faa vedtaget et Forslag, der i nogen Grad kan tilfredsstillende Parterne.

Jeg skal ikke udtale mig ret meget om de enkelte Paragraffer, men jeg tror, at man i alt Fald maa være forberedt paa, at der maa ske en Ændring af § 4 vedrørende Læretidens Længde og af § 5 om Anskaffelse af Rekvisitter. Jeg tror ogsaa, at § 6 i høj Grad maa ændres, idet der, i alt Fald efter min Mening, gives den paagældende Minister en alt for stor Myndighed med Hensyn til Fastsættelse af Lærlingenes Antal. Endvidere tror jeg, at §§ 20, 21 helt op til 26 helt maa udgaa. Disse Paragraffer omhandler de meget omtalte 70 Lærlingekommissioner. Der er fra Arbejdsgivernes og Mestrenes Side fremkommet en meget stærk Modstand mod dem, og jeg anser det for givet, at der ikke kan vedtages en Lov, der har Udsigt til Levedygtighed, hvis disse Paragraffer ikke udgaa.

Imidlertid vil jeg sige, at hvis der nedsættes et Udvalg, vil det fra Sundhedsministeriet faa alle ønskede Oplysninger og al den Hjælp, der ønskes, idet det jo ikke er helt udelukket, at der kan komme et godt Forslag ud af det foreliggende Lovforslag. Paa den anden Side vil jeg sige, at jeg ikke vil betragte det som nogen stor Ulykke, hvis der ikke kommer noget ud af Lovforslaget, idet vi i Øjeblikket har en Lærlingelov, som man sikkert uden stor Skade kan leve godt paa en Aarrække endnu.

Johannes Jensen: Den Sag, vi i Dag behandler, har det høje Ting jo oprindeligt sat sit Præg paa, idet det var et Medlem af dette Ting, afdøde Landstingsmand Kayser, der i særlig Grad var virksom for at udarbejde den første Lærlingelov, vi fik i 1889, og som vi hovedsagelig lever under den Dag i Dag, selv om der senere er sket en Revision.

Det er en Bestemmelse i Loven af 6. Maj 1921, der gør, at vi nu atter maa beskæftige os med denne Sag. Det hedder nemlig i denne Lov, at Loven skal forelægges til Revision i Samlingen 1924—25. Naar Revisionsbestemmelsen indførtes, var det af forskellige Grunde. Man vilde prøve og se, hvorledes Loven virkede i disse 3—4 Aar. Der var ogsaa blevet nedsat en Næringslovkommission, hvis Resultater endnu ikke forelaa, og det kunde tænkes, at dens Beretning kunde komme til at vedrøre forskellige Bestemmelser i Lærlingeloven. Endvidere ønskede Handelsstanden, der i 1921 blev draget ind under Lærlingeloven, at faa en særlig Lov vedrørende Handelslærlinge. Dette Ønske fik de ikke opfyldt den Gang, men de haabede paa, at det ved en senere Revision skulde lykkes dem at faa det opfyldt. Endelig var der dette, at der den Gang ventedes nedsat et Udvalg eller en Kommission — det blev nu for Resten et Udvalg —, som skulde have til Opgave at sammendrage alle Bestemmelser vedrørende Børns og unge Menneskers Arbejde, og i Fald man kom til en saadan Sammendragning, kunde jo alt, hvad der i den gamle Lærlingelov vedrørte Arbejdstiden for Børn og unge Mennesker, udgaa af den.

Nu har vi set Resultatet af Næringslovkommissionens Arbejde, og det er kun paa et enkelt Punkt, at Beretningen vedrører Lærlingeforholdet, og endda ikke i strengeste Forstand. Det er nemlig Spørgsmaalet om Svendeprøver. Kommissionen foreslaar, at Mestre, som har aflagt faglige Prøver, faar Ret til at bære Mestertitelen i Modsætning til de Folk, der enten ikke har lært noget Fag eller ikke har aflagt Prøve i noget Fag. Denne Bestemmelse mener jeg for øvrigt vil kunne faa nogen Betydning ved Behandlingen af denne Sag, for den vil rimeligvis give Anledning til, at langt flere end hidtil aflægger Svendeprøver.

Hvad Spørgsmaalet om en særlig Lærlingelov for Handelsstanden angaar, er jeg for mit Vedkommende ikke principielt Modstander af, at man gaar til en saadan særlig Lovgivning, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der her er visse Vanskeligheder, som det ikke vil være let at komme over.